

**Тарҷуман
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

Дарси
чиҳилу шашум

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

Саҳ 155 то 158

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله ربّ العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

Дар дарси кабли рӯшан шуд ки машрӯъияти шаклгирии хилофат бо байъати аҳли ҳаллу ақд ё васияти ҳокими пешин ё ғалаба бар дигарон, ба эътирофи ҳамаи мусалмонон аз Ислом нашъат нагирифта, балки аз гуфта ва кардаи бархӣ мусалмонони гузашта нашъат гирифтааст, дар ҳоле ки ба баёни устозунал Мансур <<Мусалламан маншаъи акидаи мусалмонон, Ислом аст ва Ислом иборат аз гуфта ва кардаи Худо ва Паёмбари Ёст, на гуфта ва кардаи дигарон, ҳар чанд бисёр мӯхтарам ва муъаззам бошанд>>. Эшон дар табиини бештари ин қоъидаи бисёр муҳим мефармояд:)

Аз инҷо доништа мешавад ки истинод дар бораи мабной ҳокимият дар Ислом, монанди истинод дар бораи мабной сойири ақойид ва аъмол, бояд ба ҳуди Ислом (яъне Қуръон ва суннат) бошад, на гуфтаҳо ва кардаҳои бархӣ аз мусалмонон! (Ачиб аст ки бештари мусалмонон ин қоъидаро дар бораи сойири ақойид ва аъмол қабул доранд, вале дар бораи мабной ҳокимият дар Ислом қабул надоранд; Ба ин наҳв ки мепиндоранд ҳукми ҳама чиз дар Қуръон ва суннат омадааст ва чойе барои эъмоли раъй дар бораи чизе нест, магар ҳокимият ки дар бораи он ҳукме дар Қуръон ва суннат наёмадааст ва ногузир бояд барои шинохти чанду чуни он ба раъйи бархӣ мусалмонони нахустин истинод қард! Ба иборати дигар, онҳо мепиндоранд ки Ислом барои чузъитарин умури онҳо аз қабли таваллуд то баъди марг аҳкоме вазъ карда, вале барои ҳукумат бар онҳо ҳукме вазъ накарда ва онро ба ҳуди онҳо вогузоштааст ва лизо онҳо бояд бубинанд ки фалон саҳобӣ чигуна ба ҳукумат расида ё фалон тобеъӣ бо чи касе байъат карда ё фалон фақиҳ ва мутакаллим чи шуруте барои халифа пешниҳод намудааст то аз ҳамон тақлид кунанд! Ин дар ҳоле аст ки агар касе ба раъйи як саҳобӣ ё тобеъӣ ё фақиҳ ё мутакаллим истинод кунад то чузъияти амалӣ барои намоз ё вузӯҳ ё ҳаҷ ё ҳатто истинҷоъро исбот намояд, бисёрӣ аз инҳо аз ӯ наменпазиранд ва мегӯянд ки фалон саҳобӣ ё тобеъӣ ё фақиҳ ё мутакаллим

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

мӯхтарам аст, вале раъяш дар бораи ин мавзӯ ҳуччат нест ва бояд дар бораи он ба Қуръон ва суннат муроҷиъа кард. Бо ин ҳол, вақте навбат ба ҳукумат мерасад Қуръонро пушти сарашон меандозанд ва суннатро зери пояшон мегузоранд ва мегӯянд ки фалон саҳобӣ ин тавр кард ё фалон тобеъӣ он тавр кард ва аз онҳо бипурсӣ ки Қуръон ва суннат дар ин бора чи ҳукме доранд, монанди аҳмакҳо мегӯянд ки ҳеҷ ҳукме надоранд ва ё мегӯянд ки ҳукм кардаанд аз ҳар кас бар шумо ҳукм меронад итоъат кунед, агарчи золим бошад!!! Ин гуна Худованд ҳар чоҳили муқаллид ва мутаъассибро гумроҳ мекунад! Дар ҳоле ки мавзӯи ҳукумат аз меҳваритарин ва ҳассостарин мавзӯёт барои ҳар уммате аст; Зеро ҳеҷ уммате дар тӯли тарих ба ҳалокат нарасидааст магар ба сабаби зулм ва фасоди ҳокимонашон; Чунонки Худованд худ ба ин ҳақиқат тавачҷуҳ дода ва пайравии ақвоми гузашта аз ҳокимонашон ба ҷои пайравӣ аз ҳулафоъи Ёро иллати суқут ва инҳитоти онҳо доништа ва ба унвони намуна фармудааст: **﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا﴾** [Нух/ 21]; <<Нух гуфт Парвардигоро! Онҳо аз фармони ман сар печиданд ва аз касе пайравӣ карданд ки мол ва фарзандонаш ҷуз бар забони ӯ нафзуд>> Ва фармудааст: **﴿وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾** [Худ/ 59]; <<Ва ин Од буд ки оёти Парвардигорашро инкор кард ва паёмбаронашро нофармонӣ намуд ва фармобардори ҳар ҷаббори саркаше шуд>> Ва фармудааст: **﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلِكِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَكَانَ فِرْعَوْنُ بِرُشْدٍ﴾** [Худ/ 96 ва 97]; <<Ва ҳароина Мӯсоро бо оёти худ ва ҳучҷатӣ ошкор фиристодем ба сӯйи Фиръавн ва дастаи ӯ, пас аз фармони Фиръавн пайравӣ карданд, дар ҳоле ки фармони Фиръавн дуруст набуд>>; Ҳамчунонки ҳокимони умматҳоро омили гумроҳӣ ва ҳалокати онҳо доништа ва фармудааст: **﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾** [Ахзоб/ 67]; <<Ва гӯянд Парвардигоро! Мо аз ҳокимон ва бузургонамон итоъат кардем, пас онҳо моро гумроҳ карданд>> Ва фармудааст: **﴿وَكَذَلِكَ ﴿٢﴾ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَوْمٍ لِّمُكْرِمِيهَا لِمَكْرُمِيهَا فِيهَا ﴿٣﴾ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾** [Анъом/ 123]; <<Ва ин гуна дар ҳар сарзамине бузургони гуноҳкорашро қарор додем то дар он макр кунанд, дар ҳоле ки ҷуз ба худ макр намекунанд ва намефаҳманд>> Ва фармудааст: **﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا ﴿١﴾ فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ ﴿٢﴾ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ ﴿٣﴾ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ سَبَّزْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ﴾** [Иброҳим/ 21]; <<Ва ҳамагӣ барои Худованд ошкор мешаванд, пас зуъафо ба касоне ки бузургӣ чустанд мегӯянд мо пайравони шумо будем, пас оё шумо чизе аз азоби Худоро аз мо бар мегиред?! Мегӯянд

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

агар Худо моро хидоят мекард шуморо хидоят мекардем, бароямон яксон аст ки бетобӣ кунем ё тоб оварем, бароямон роҳи гурезе нест>>!

Ин оёт ва оёти мушобаи дигар дар Куръон, ҳамагӣ бар нақши ҳокимон дар залолат ва ҳалокати ҷавомеъ таъкид доранд ва бо ин васф, мумкин нест ки Ислом аз як сӯ чунин нақши муҳим ва сарнавиштсозе барои ҳокимон қоъил бошад ва аз сӯи дигар ҷавомеъро дар интиҳоби онҳо озод гузошта бошад; Зеро агар ҷавомеъро дар интиҳоби онҳо озод гузоштааст, дигар манъо надорад ки онҳоро ба сабаби пайравӣ аз онҳо ва дучор шудан ба бадбахтӣ ва ҳалокат некуҳиш кунад! Ин гувоҳи дигаре бар он аст ки Ислом ҳаргиз дасти ҷавомеъро дар интиҳоби ҳокимон боз нагузоштааст. Ба ҳамин далил, касоне ки аз илм насибе доранд ва таслими ҳақ ҳастанд ва нисбат ба мазоҳиби худ таъассубе намеварзанд, содиқона иқро мекунанд ки назари машҳури мусалмонон дар ин бора саҳиҳ нест ва Ислом дар бораи таъйини ҳоким монанди соири ақоид ва аъмол барнома дорад ва онро ба ҳуди мардум вогузор накардааст, вале касоне ки аз илм насибе надоранд ва ба ҷои он дар тақлид ва таъассуб фуру рафтаанд, сухани аксариятро мисли тӯтӣ такрор мекунанд ва меғӯянд: Худованд моро дар бораи таъйини ҳукумат ба худамон вогузоштааст! Мо аз ин бародарон ва хоҳарони ғофил хоҳиш мекунем ки аз хоби ғафлат бедор шаванд ва сухани ҳаққӣ устозунал Мансурро бипазиранд ва даст аз худраъӣ ва худсарӣ дар бораи ҳукумат бардоранд ва таслими амри Худованд ва Паёмбараш бишаванд. Ҳол суъол ин аст ки амри Худованд ва Паёмбараш дар бораи ҳукумат чист ва барномаи Ислом барои таъйини ҳоким кадом аст? Ин суъоли бисёр муҳимме аст ки устозунал Мансур дар идома ба он посух медиҳад ва бо баёнӣ бисёр мунаққаҳ ва қотеъ мефармояд: **Ин дар ҳоле аст ки ҳокимият дар Ислом ба ду гуна аст ва гунаи севвуме надорад; Яке ҳокимияти Худованд ва дигарӣ ҳокимияти тоғут (<<Тоғут>> дар луғат бар вазни <<Ғоъил>> ё <<Ғаъалут>> аз решаи <<Тоғӣ>> ба маънои бисёр туғён кунанда ва саркаш аст ки дар китоби Худованд бар ҳар маъбуде ҷуз Худованд итлоқ шудааст); Аммо ҳокимияти Худованд (дар рӯшантарин таърифе ки метавон аз он ироъа дод), ҳокимияти касе аст ки ба амри Худованд ҳукумат мекунад; Монанди ҳокимияти оли Иброҳим алайҳи салом ки Худованд дар бораи онон фармудааст:**

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَيْنَا﴾;¹ <<Ва ононро пешвоёне қарор додем ки ба амри мо ҳидоят мекунанд>> (ба қайди <<Ба амри мо>> диққат кунед) Ва аммо ҳокимияти тоғут (дар рӯшантарин таърифе ки метавон аз он ироъа дод), ҳокимияти касе аст ки бидуни амри Худованд ҳукумат мекунад; Монанди ҳокимияти оли Фиръавн ки Худованд дар бораи онон фармудааст: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾;² <<Ва ононро пешвоёне қарор додем ки ба сӯй оташ даъват мекунанд>> (бидуни қайд <<Ба амри мо>>)! Ба ин тартиб, ҳокимияти касоне ки Худованд ўро барои он ғумошта (яъне мансуб карда), ҳокимияти Худованд ва ҳокимияти касе ки Худованд ўро барои он нағумошта (яъне мансуб накарда), тоғут аст ва ин қоъидае аст ки ба ғоят сода ва байӣин аст. (Алҳаққу алинсоф ҳамин тавр аст ва то кунун касе мабной машрӯъияти сиёсӣ дар Исломо то ин андоза сода ва байӣин таъриф накардааст. Бо ин мабной устозунал Мансур ки муххи Исломи ноби Муҳаммадӣ саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам аст, мизони машрӯъияти ҳамаи ҳокимиятҳои гузашта, ҳол ва ояндаи дунё маълум мешавад ва ҷойе барои фирор ё пинҳон шудани ҳеч як аз онҳо боқӣ наместонад; Ҳамчунонки маълум мешавад ҳокимиятҳои тоғут дар ҳоли ҳозир ду даста ҳастанд; Дастаи аввал ҳокимиятҳои кофир ё мунофиқ ки аслан ба вучуди Худованд бовар надоранд ё агар бовар доранд мӯътақид ба ҷудойии дин аз сиёсат ҳастанд ва мепиндоранд ки изни Худованд барои ҳокимият бемаъност ва машрӯъияти ҳокимият аз авомили дигарӣ монанди раъӣи мардум нашъат мегирад ва табъан дар тоғут будани онҳо ҳеч шакл ва шубҳае нест ва дастаи дуввум ҳокимиятҳои мусалмон ки зоҳиран ба вучуди Худованд бовар доранд, вале <<Изни хоссе>> ро аз ҷониби Ё барои ҳокимият зарурӣ ва чи басо мумкин наредонанд ва мӯътақиданд ки Ё ба моли худ оташ зада ва ба ҳокимияти умуми мусалмонон ё умуми Қурайш ё умуми фуқаҳо бар асоси раъӣи аксарият ё хубрағони мардум <<Изни ом>> додааст ва табъан тоғут будани ин даста низ возеҳ аст; Зеро бинобар мабной устозунал Мансур, ҳокимият дар Исломо танҳо барои Худованд аст ва Ё ҳокимияти худро ба ҳароҷ нагузошта, балки аз тариқи халифааш дар замин эъмол кардааст ва халифааш дар замин як шахси кулӣ ва ғайри муъайян нест, бал як шахси ҷузъӣ ва муъайян аз оли Иброҳим ва оли Муҳаммад алайҳи салом аст ки –монанди

1. Анбиё/ 73.

2. Қасос/ 41.

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

хамеша— бо нас ё мӯъчиза шинохта мешавад ва бо ин васф, <<Изни омми>> Худованд ба ҳокимияти умуми мусалмонон ё умуми Қурайш ё умуми фуқаҳои асли дар Ислом надорад ва як дурӯғи бузур аст. Инки дар ривоёт омада, хилофат дар Қурайш аст ба маънои он нест ки ҳар як аз Қурайши метавонад халифа бошад; Зеро бисёрӣ аз Қурайш золим ва фосиқ ҳастанд ва қатъан салоҳияти хилофатро надоранд ва бо ин васф, иддаҳои онки ҳамаи онон метавонанд халифа бошанд, бо усул ва қавоиди Исломи созгор нест. Бегумон мурод аз будани халифа дар Қурайш он аст ки Худованд афроде аз ин хонадонро барои хилофт баргузида ва таъйин кардааст, на фақат ба далили онки аз ин хонадон ҳастанд, бал ба далили инки дар асари наздиктар буданашон ба Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, олимтарин афрод ба суннати он Ҳазрат ва таъъан қодиртарин афрод ба таълим ва иқомаи он дар ҷаҳон ҳастанд ва бо ин васф, аз дигарон ба хилофат сазовортаранд. Аз инчо доништа мешавад ҳар касе ҷуз ин афрод аз Қурайш ки Худованд ононро барои ҳукумат барнагузида ва таъйин кардааст ба ҳукумат даст ёзад, тоғут маҳсуб мешавад, агарчи Қурайшӣ бошад ва аксарияти мардум ё хубрағони онон ўро интиҳоб карда бошанд.)

Бинобар ин қоида, ормони ҳамаи Паёмбарон (яъне чизе ки барои он маъбус шудаанд ва талош кардаанд ва баъзан ба шаҳодат расидаанд), **таҳаққуқи ҳокимияти Худованд** (аз тариқи ҳокимияти халифаи Ў) **ва нафйи ҳокимияти тоғут** (ба маънои ҳокимияти дигарон) **буда; Чунонки Худованд фармудааст:** **<<«وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ»¹** **>> Ва таъъан ормони Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам низ** (монанди сойири Паёмбарон) **ҳамин будааст;** (Ҳол як ҷоҳиле ногаҳон аз роҳ нарасад ва нагӯяд ки чаро ҳамаи Паёмбарон ба дунболи ҳукумат будаанд! Зеро рӯшан аст ки онҳо монанди дигарон ба дунболи ҳукумат набудаанд то аз он сӯи истифода кунанд ва барои худашон сарват ва лаззате фароҳам созанд, бал ба иқтизои исмат ва иртиботашон бо Худованд танҳо дар пайи дини холис ва иҷрои комили аҳкоми Худованд ва начоти мардум аз асорати золимон ва расонадни онҳо ба саъодати дунё ва охират будаанд ки бидуни ҳукумат мумкин нест; Ҳамчунонки бар хилофи дигарон

1 . Наҳл/ 36.

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

тавоноӣи ин корро доштаанд ва дар мавриди маъдуде ки тавфиқи ҳукуматро пайдо кардаанд беҳтарин даврони зиндагии башарро рақам задаанд ва чехраи зебои адолатро ба ӯ нишон додаанд. Аз инчо дониста мешавад ки матолибаи ҳукумат барои касоне бад аст ки салоҳият ва иҷозаи онро надоранд, вагарна барои ҳулафои Худованд ки салоҳият ва иҷозаи онро доранд, бисёр бачо ва зарурӣ аст ва лутфе нисбат ба мардум махсуб мешавад; Лизо **﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾**; <<Аз Худо битарсед ва аз ман итоъат кунед>> Яке аз даъватҳои меҳварӣ ва муштараки ҳамаи Паёмбарон буда ки ба унвони намуна танҳо дар сураи Шӯроъ 8 бор аз забони Паёмбарони мухталиф ривоят шуда; Чароки итоъат аз онон итоъат аз Худованд ва мазҳури ҳокимияти ӯ будааст.) **Бо тавачҷух ба инки пазириши ҳокимият дар Ислом, аз масодиқи парастии аст** (чароки парастии ба маънои фармонбардорӣ аст ва пазириши ҳокимият ба маънои фармонбардорӣ дар умури умумӣ аст ва бо ин васф, пазириши ҳошимият аз масодиқи парастии махсуб мешавад; Ҳамчунонки ҳокимият танҳо шоистаи Худованд аст ва бо ин васф, пазириши он аз ӯ ва адами пазириши он аз ғайри ӯ муктазои тавҳид аст) **ва** (аз ин рӯ) **ҳар кас ҳокимияти касе ҷуз Худовандро бипазирад, дар воқеъ тоғутро парастии карда** (ва мушрик) **аст** (чунонки устозунал Мансур дар мабҳаси <<Шиноҳти Ислом>> яке аз ақсоми тавҳидро <<Тавҳид дар ҳокимият>> донистааст); **Монанди яҳудиён ки** (дар барҳи адвори ториhi худ, ҳокимияти Румиён ё барҳи ақвоми мушрик ва ба таври куллӣ ҳокимоне ҷуз ҳулафои Худовандро пазируфтанд ва аз ин рӯ,) **Худованд дар бораи онон фармудааст:** **﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ ۚ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ ۚ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾**¹; <<Бигӯ оё шуморо ба сазой бадтар аз он назди Худованд хабар бидиҳам?! Касе ки Худованд ӯро лаънат кард ва бар ӯ хашм гирифт ва аз ӯ бузина ва ҳук сохт ва ӯ тоғутро парастид! Онон ҷойгоҳи бадтаре доранд ва аз роҳ гумроҳтаранд>>! Ҳамчунонки Худованд бандагони парҳезкори худро ба иҷтиноб аз парастии тоғут сутуда ва фармудааст: **﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادَ﴾**²; <<Ва касоне ки аз тоғут парҳез карданд ки онро бипарастанд ва ба сӯй Худованд рӯй оваранд, барои онон муждагонӣ аст; Пас мужда бидеҳ бандагонаро>>! Бо ин васф, куфри ба тоғут (ба маънои адами

1. Моъида/ 60.

2. Зумар/ 17.

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

этиқод ба машрӯбияти ҳукумати касе ки ба амри Худованд ҳукумат намекунад) лозимаи имон ба Худованд (ба маънои шартӣ он) аст (ҳамчунонки дар Қуръон пеш аз имон ба Худованд зикр шуда) **ва касе ки ҳокимияти тоғутро гардан наниҳода** (яъне напазируфтааст, ҳар чанд ўро ба хотираш таҳти фишор, таъкиб ва таъзиб қарор диҳанд) **ва ҳокимияти Худовандро пазиро шуда** (ҳар чанд мусталзими хатарот ва мушкилоти фаровоне бошад), **ба Исломи асил ва комил, роҳ ёфтааст; Чунонки Худованд дар бораи ӯ фармудааст:** **﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾**¹ **<<Пас ҳар кас ба тоғут кофир шавад ва ба Худованд имон оварад, ҳароина ба ресмони устуворе чанг зада ки гусастагӣ надорад ва Худованд шунавоӣ доноста>>!** Аз ин рӯ, таҳокум (яъне ҳукумат бурдан) ба тоғут ба маънои қабули ҳокимияти касе ки Худованд ўро (аз тариқи мӯъҷиза ё насси қатъӣ ва ъайнӣ) нағумошта, ҳеч гоҳ дар Ислом ҷойе надошта ва ҳамвора аз дасисаи шайтон (барои гумроҳ кардани инсонҳо) наҳъат гирифтааст; **Чунонки Худованд фармудааст:** **﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾**² **<<Меҳоханд ки ба тоғут ҳукумат баранд, дар ҳоле ки фармон дода шуданд ки ба он куфр варзанд ва шайтон меҳохад ки ононро ба гумроҳии дуре дучор кунад>>!** Ҳамчунонки муқотила дар роҳи тоғут ба маънои ҷангидан барои таҳаккуқи ҳокимияти касе ки Худованд ўро нағумошта, кори кофирон аст ва кори мусалмонон, ҷуз ҷангидан дар роҳи таҳаккуқи ҳокимияти Худованд нест (бинобарин, касоне ки инқилобҳо карданд ва хунҳо доданд то ҳокимияти касе ҷуз халифаи Худованд дар замин таҳаккук ёбад, ғалат карданд ва кофир шуданд, ҳар чанд бо таваҷҷуҳ ба инки иддаъои мусалмонӣ доштанд, мунофиқ маҳсуб мешуданд ва касоне ки ҳамакунун дар ҳоли ҷангидан дар Ироқ, Шом, Афғонистон, Покистон ва ҷоҳои дигар ҳастанд то ҳукумати касе ҷуз халифаи худовандро эҷод ё ҳифз кунанд, ғалат мекунанд ва мунофиқ ҳастанд ва бояд ба Ислом бозгарданд); **Чунонки фармудааст:** **﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾**³ **<<Касоне ки имон доранд дар роҳи Худованд меҷанганд ва касоне ки кофиранд дар роҳи тоғут меҷанганд; Пас бо авлиёи шайтон бичангед! Ҳароина найранги**

1 . Бақара/ 256.

2 . Нисоъ/ 60.

3 . Нисоъ/ 76.

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

шайтон заъиф аст>>! (Бо ин васф, чаро бояд касе ки ба Худованд имон дорад, барои эҷод ё тасбити ҳукумати касе бичангад ки Худованд ўро барои ҳукумат нагумоштааст?! Охир ин чи ҳамоқате ва чи зулме ба худ ва фарзандони худ аст?! Чаро касоне ки ба Худованд имон доранд, дар роҳи эҷоди ҳукумати Ё намеҷанганд?! Аз инчо доништа мешавад ки имони онон ба Худованд воқеъӣ нест.) **Оре, ормони Ислом ин аст ки калимаи кофирон фурудаст ва калимаи Худованд бартар бошад** (яъне дар ҳамаи ҷо Худованд ҳоким ва кофирон маҳкум бошанд); **Чунонки Худованд фармудааст:** *﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾*¹; **<<Ва каломи касоне ки куфр варзидандро поён қарор дод ва калимаи Худованд он болотар аст ва Худованд изатмандӣ ҳаким аст>>**; Ба ин маъно ки дасти болотар дар ҷаҳон барои Худованд аст; **Чунонки фармудааст:** *﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾*²; **<<Ва барои Худованд намудори болотар аст ва Ё изатманди ҳаким аст>>** Ва фармудааст: *﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾*³; **<<Ва барои Ё намудори болотар дар осмонҳо ва замин аст ва Ё изатманди ҳаким аст>>!** (Намудор дар луғат ба маънои шохис, гувоҳ, мазҳур, қонун, ҳуҷҷат ва нақша аст ва устозунал Мансур онро муъодили <<Масал>> дар ин ояи шарифа доништааст. Бо ин васф, беҳтарин шохис, гувоҳ, мазҳур, қонун, ҳуҷҷат ва нақша барои Худованд аст ва таъбан касонери ёрои муъориза бо Ё нест ва ҳамагон бояд бартарӣ ва раёсати Ёро ба расмият бишносанд.)

Ба илова, рӯшан аст ки вилоят дар Ислом (ба маънои қаймумат ва султа бар амри дигарон), танҳо барои Худованд аст; **Чунонки фармудааст:** *﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾*⁴; **<<Ва ононро ҷуз Ё ҳеҷ волиёе нест>>** Ва фармудааст: *﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾*⁵; **<<Ва Худованд ба унвони валӣ кофӣ аст>>** Ва фармудааст: *﴿لَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ﴾*⁶; **<<Оё намедонӣ ки Худованд, ҳукумати осмонҳо ва замин барои Ёст ва шуморо ҷуз Худованд ҳеҷ валиёе ва пуштибоне нест>>**; (Инҳо оёти Қуръон аст ки тавассути устозунал Мансур –ин мунодии ҳақ ва эҳёгари тавҳид– ёдоварӣ мешавад ва бар мухтас будани вилоят ба

1. Тавба/ 40.

2. Наҳл/ 60.

3. Рум/ 27.

4. Раъд/ 11.

5. Нисоъ/ 45.

6. Бақара/ 107.

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

Худованд далолат дорад; Ҳамчунонки ақл низ монанди шаръ, вилоятро мухтасси ба Худованд медонад;) **Чароки танҳо Ё ба иқтисои илми комили** (худ ба ниёзҳои ҳол ва ояндаи инсон) **ва қудрати беназираш** (бар таъмини ҳамаи онҳо), **салоҳияти вилоят** (яъне қаймумат ва султа бар умури Ё) **ро дорад** (бо таваҷҷуҳ ба инки қабули қаймумат ва султаи Худованд, аз як сӯ ҳаққи табиъии Ё ба унвони олим ва қодири мутлақ ва ба унвони холиқ ва розики инсон аст ва аз сӯи дигар қатъан ба саъодати инсон меанҷомад, бар хилофи қабули қаймумат ва султаи ғайри Ё ки чизе ҷуз зиллат ва бардағи нест ва инсонро ба сӯи бадбахтӣ ва табоҳӣ суқут медиҳад ва муҳимтарин омили нобудии умматҳо аст) **ва бо ин васф, гирифтани валие ғайри Ё ҷойиз нест** (чароки ғайри Ё ба сабаби маҳдуд будани имл ва қудраташ, ҳатто агар хайрхоҳ бошад, қодир ба ҳидоят ва мудирияти саҳиҳ ва комили инсон нест, чи расад ба инки ғолибан хайрхоҳ ҳам нест ва танҳо бар мабнои худхоҳ сиёсат меварзад), **балки** (гирифтани валие ғайри Худованд) **ширк шумурда мешавад** (ки зулмӣ азим ва нобахшиданӣ аст); **Чунонки фармудааст:** **«Ё ғайри Ё авлиёе мегиранд?! Дар ҳоле ки Худованд аст ки вали аст ва Ё мурдагонро зинда мекунад ва Ё бар ҳар чизе тавононест»** (инки танҳо Ё мурдагонро зинда мекунад ва Ё бар ҳар чизе тавоност, далили он аст ки танҳо Ё вали аст ва набояд ғайри Ё авлиёе бигиранд) **Ва фармудааст:** **«قُلْ أَغْنِيَ اللَّهُ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ قُلٌّ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»**¹; **«Бигӯ: Оё ғайри Худованд валие бигирам?! Дар ҳоле ки Ё офаринандаи осмонҳо ва замин аст ва Ё меҳурунад ва ба Ё хурунда намешавад! Бигӯ: Ман фармон дода шудаам ки нахустин мусалмон бошам ва ҳаргиз аз мушрикони набош»** (инки халқ ва ризқи мавҷудод танҳо дар дасти Худои бениёз аст далиле барои он аст ки гирифтани валие ғайри Ё маъкул нест, балки ширк шумурда мешавад ва ба ҳамин далил, мефармояд: **«Ва ҳаргиз аз мушрикони набош»**) **Ва фармудааст:** **«قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ»**²; **«Бигӯ чи касе Парвардигори осмонҳо ва замин аст?! Бигӯ Худо! Бигӯ оё бо ин васф, ғайри Ёро авлиёи худ**

1. Шуро/ 9.

2. Анъом/ 14.

3. Раъд/ 16.

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

мегиред ки барои худ суд ё зиёнеро молик нестанд?! Бигӯ оё кӯр ва бино баробаранд?! Ё торикӣ ва нур яксонанд?! Ё барои Худованд шариконе қарор додаанд ки офаринише монанди офариниши ӯ доранд пас офариниш бар онон муштабах шудааст?! Бигӯ Худованд офаринандаи ҳар чиз аст ва ӯ ягонаи чира аст>> (дар ин оя низ далили ихтисоси вилоят ба Худованд, ихтисоси рубубият ва хилқат ба ӯ ва молик набудан ва кӯр будан ва торик будани ғайри ӯ доништа шуда)

Ва фармудааст: ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا﴾¹ <<Оё касоне ки кофир шуданд пиндоштанд ки бандагони Манро ҷуз Ман авлиёе гирифтанд?! Ҳароина Мо чаҳаннамро барои фуруди кофирон фароҳам сохтаем>>! (Ин оя низ сарҳи дар он аст ки қабули қаймумат ва султаи ҳеч як аз бандагони Худованд ҷойиз нест, балки вежагии кофирон аст ва ба чаҳаннам мунтаҳӣ мешавад;) **Ҳамчунонки аз пайомад гирифтани авлиёе ҷуз ӯ хабар дода ва фармудааст:** ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظُّلُمَاتُ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ وَلِيُّ الَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظُّلُمَاتُ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾² <<Худованд валии касоне аст ки имон овардаанд, ононро аз торикӣ ба нур хориҷ мекунад ва касоне ки кофиранд авлиёашон тоғут аст, ононро аз нур ба торикӣ хориҷ мекунад, онон ҳамгинони оташанд ва дар он ҷовидон хоҳанд буд>> (бинобарин, қабули вилояти Худованд ба хуруҷ аз зулумот ба сӯй нур ва қабули вилофти ғайри ӯ ба хуруҷи аз нур ба зулумот ва оташи абадӣ меанҷомад)

Ва фармудааст: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنَ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾³ <<Масали касоне ки ғайри Худованд авлиёе гирифтанд масали анкабут аст ки хонае гирифта бошад, дар ҳоле ки сушттарини хонаҳо хонаи анкабут аст агар бидонанд>>! (Бинобарин, низоми сиёсӣ мубтанӣ бар вилояти ғайри Худованд, монанди хонаи анкабут сушт, мутазалзил ва дар маърази суқут аст ва бо ин васф, ҳамаи низомҳои сиёсии кунунӣ ки ба амри Худованд ташкил нашудаанд, маҳкум ба завол ҳастанд ва бояд мунтазири нобудӣ бошанд, агарчи ҳамаи муъодилоти моддӣ ва зоҳирӣ аз иқдору бақоёи онҳо ҳикоят дошта бошад. Ин ваъдаи Худованд ва суннати ӯст ва тардиде нест ки ваъдаи Худованд таҳаллуф намепазирад ва суннати ӯ тағйир намеёбад ва бо ин васф, мӯъминон набояд фиреби зоҳири фиребандаи онҳоро

1 . Каҳф/ 102.

2 . Бақара/ 257.

3 . Анкабут/ 41.

Ҳокимияти ғайри Худованд (2)

бихуранд. Ба умеди онки ҳар чи зудтар шоҳиди сукути ин низомҳои тори анкабутӣ ва қудратҳои пӯшолуе дар ҳар нуқтаи ҷаҳон бошем ва таҳаққуқи ваъда ва суннати Худованд дар зухури ҳукумати халифааш дар заминро бо чашми худ бубинем.

والسلام عليكم ورحمت الله

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислам»
ошно шавед.

Дар ин мақола
боло

Сайтҳои Facebook
пойгоҳ

Сайтҳои Google Plus
пойгоҳ

Сайтҳои Telegram
пойгоҳ

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло